

מ"ת 67809/12/21 - מדינת ישראל נגד ירדן אסייג (עציר) - בהיוועדות חזותית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

10 פברואר 2022
מ"ת 67809-12-21

המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גאל נבון

נגד
המשיב

ירדן אסייג (עציר) - בהיוועדות חזותית
ע"י ב"כ עו"ד גיא זהבי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו על רקע כתב אישום המייחס לו, לכאורה, עבירות של נשיאה והובלה של נשק, ניסיון חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון היזק בחומר נפץ, הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי משפט - עבירות מיום 12.11.2021.

2. לפי עובדות כתב האישום, נטען:

רקע כללי:

- בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה מנחם ביבס (להלן: "המתלונן") מפקד כלא "אשל" והתגורר בכתובת שטיינברג 22 בבאר שבע (להלן: "הבית").

- במועד הרלוונטי לכתב האישום המשיב היה נתון בתנאים מגבילים אשר הוטלו עליו במסגרת מ"ת 70962-12-20 (להלן: "התנאים"). במסגרת התנאים היה על המשיב לשהות במעצר בית מלא, למעט שעות התאוררות שהותרו לו בין השעות 12:00-20:00 בליווי אחד המפקחים.

- בין המשיב לבין סרגיי שיימן (להלן: "סרגיי") קיימת הכרות מוקדמת.

עובדות כתב האישום:

א. במועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 12.11.2021 נדברו ביניהם המשיב וסרגיי וסיכמו לפגוע

במתלון.

ב. במסגרת התכנית ולשם קידומה, ביום 12.11.2021 בשעה 00:05 לערך, תוך שהמשיב מפר את התנאים, הגיעו המשיב וסרגיי בסמוך לבית המתלון כשהם נושאים ומובילים רימון יד מס' 26 נפץ/ רסס אשר בכוחו להמית אדם בעת התפוצצותו (להלן: "הרימון") בלא רשות על פי דין לחזקתו. סרגיי התקרב אל הבית, בעוד המשיב המתין לו בסמוך בכדי שיוכל למלטו לאחר השלמת התכנית.

ג. בהמשך לאמור, אחז סרגיי את הרימון בידו הימנית ושליף את הנצרה במטרה לזרוק את הרימון אל עבר הבית ובכוונה להטיל במתלון נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, אולם הרימון התפוצץ בידו של סרגיי.

ד. כתוצאה מפיצוץ הרימון נקטעה כף ידו הימנית של סרגיי ונגרמו לו עשרות פציעות חודרות של רסיסים בפלג גופו העליון ובראשו, אשר הובילו לנזק מוחי חמור שגרם למותו. כמו כן, בעקבות הפיצוץ נגרם נזק לרכבים אשר חנו בסמוך ולגדר בית סמוך.

ה. לאחר האמור השליך המשיב את הטלפון הנייד של סרגיי במקום שאינו ידוע במדויק במטרה להעלימו.

3. **ב"כ המבקשת** טענה, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שהן בעיקרן:

א. **הודאת המשיב בפני מדובב משטרה** בה קושר עצמו לאירוע ולסרגיי - המשיב מאשר, כי הגיע למקום האירוע יחד עם סרגיי, כי המתין לו בסמוך כדי למלטו באופנוע לאחר זריקת הרימון, שכן אין המדובר ברימון מאולתר. עוד מתאר היכן סרגיי עמד, מסביר למה הוא לא זרק את הרימון ומוסר, כי ראה ב"עיניים שלו" את סרגיי לאחר הפיצוץ.

עוד נטען, כי משיחות המשיב עם המדובב המשטרתי עולה המניע למעשה בכך שחברו הטוב של המשיב הוא אסיר בבית סוהר "אשל" (אדם איטל) וכן מוסר, כי בוטלו לחברו ביקורי התייחדות. כאשר נשאל על ידי המדובבים אם אפשר לפגוע באיש שב"ס אחר המשיב עונה "לא, הוא ספציפי", כשהכוונה למתלון. עוד נטען, כי משיחות של המשיב עם המדובב המשטרתי עולה כי המשיב ממשיך לנסות לפגוע במתלון ("שלא יעבירו אותו בית...") ואף מציע למדובב המשטרתי ("אני איתכם") לבוא עמו עכשיו - "אתה רוצה אפילו אני אבוא אתכם בואו נחליף בגדים נסע עכשיו, מה שצריך אני פה זה אח שלי". כשהוא סבור שהמדובב המשטרתי נשלח על ידי אותו אסיר (אדם איטל).

בעניין זה הפנתה המבקשת להקלטת שיחות הטלפון המקדימות למפגש עם המדובבים ושני המפגשים

המוקלטים של המשיב עם המדובבים.

ב. **הודעת המשיב** במסגרתה אישר כי נפגש עם סרגיי בליל האירוע ובסמוך לשעת הפיצוץ.

ג. **האזנות סתר** מחודש מאי 2021 - מהן עולה כי המשיב ניסה לאתר את כתובת מגוריו של המתלונן מול חוקר פרטי ולשיחות שותף גם חברו של המשיב האסיר אדם איטל.

נטען, כי המשיב ואדם איטל פעלו לקבל את כתובת מגוריו של המתלונן מהחוקר הפרטי. החוקר הפרטי, בתגובה, מנסה לברר מדוע הם צריכים את כתובתו, והם מוסרים לו כי מעוניינים לשלוח מכתב תביעה למתלונן. החוקר הפרטי מציע להם שיבצע מסירה אישית עבורם, ובכל זאת הם ממשיכים לבקש ממנו לקבל לידם את כתובת מגוריו המתלונן.

ד. **ביחס למניע** - המבקשת הפנתה **למכתב איומים** שנמסר למתלונן בכלא על ידי אסיר בשם אריק איטל (אחיו של אדם איטל).

ה. **מחקרי תקשורת** מהם עולה כי בליל האירוע המשיב ערך שיחת טלפון בה הזמין מונית מביתו של סרגיי לביתו של המשיב, מיד לאחר מכן ערך שיחת טלפון נוספת בה הזמין מונית לביתו שלו (ברחוב שרה אהרונסון בבאר-שבע) - בסרטוני מצלמות אבטחה הסמוכות למקום נצפית מונית היוצאת מהחניה של ביתו של המשיב ביום 11.11.2021 שעה 23:23.

עוד עולה כי ביום האירוע שוחח המשיב עם אדם איטל והעלה לשיחה מנוי נוסף (מספר 054-360476) המשויך לעירן טלמור - עובד בחברת מוניות "צמרת" יחד עם שני בניו.

ו. **מצלמות אבטחה המתעדות את המפגש בין המשיב לסרגיי עובר לפיצוץ** - סרטוני מצלמות אבטחה המתעדים שתי דמויות כ-40 דקות לפני הפיצוץ מתחת לביתו של המשיב. המשיב אישר בחקירתו כי מדובר בו ובסרגיי.

ז. **חוות דעת מומחה מעבדת חבלה** לפיה מדובר בפיצוץ רימון יד מס' 26 אשר בכוחו להמית אדם בעת התפוצצותו.

ח. **חוות דעת המכון לרפואה משפטית** לפיה מותו של סרגיי נגרם כתוצאה מעשרות פציעות חודרות של רסיסים בפלג גופו העליון ובראשו שהובילו לנשק מוחי חמור.

עוד נטען כי המשיב בחר לשמור על זכות השתיקה במרבית מחקירותיו.

אשר לגרסת המשיב - ביחס לסרגיי- תחילה המשיב הכחיש, כי נפגש עמו בליל האירוע. בהמשך, אישר שפגש את סרגיי לזמן קצר בו טיילו ולאחר מכן כל אחד פנה לדרכו. בהמשך, מסר גרסה, לפיה הלך יחד עם סרגיי לחברים, אולם סירב למסור את שמותיהם.

כאשר מטיחים במשיב את שיחות הטלפון עם החוקר הפרטי וניסיון השגת כתובת מגוריו של המתלונן, מוסר, כי אין לו מה להגיד (הודעה מיום 26.12.2021). כאשר מטיחים בו את השיחות עם המדובב המטטרי טוען, כי הכול שקר וכל מה שאמר שם זה "חארטה", כי חשב שאלה עבריינים ופחד מהם.

4. **ב"כ המשיב**, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית. אשר לעבירות האחרות, המיוחסות למשיב מכוח דיני השותפות, נטען, כי לא קיימות ראיות לכאורה.

אשר להודאת המשיב בפני המדובב המטטרי, נטען, כי מדובר בשיחה שהתבצעה עם המדובבים שהציגו עצמם כמי שנשלחו על ידי אדם איטל (חברו של המשיב שעצור) ולשיטת הסנגור המדובבים מנסים לקשור את המשיב לביצוע פשע עתידי, קרי פגיעה במפקד כלא באר שבע (המתלונן). בעניין זה נטען, כי המשיב היה מנוע מפחד ורצון "לספר להם סיפורים".

עוד נטען, כי הפרטים אותם מסר המשיב למדובבים התבררו כלא נכונים - הן ביחס לכך שסרגיי לא זרק את הרימון כי ראה שיש ילדים (בעניין זה הפנה הסנגור להודעתו של המתלונן לפיה הוא וילדיו כלל לא היו בבית בזמן הפיצוץ) והן ביחס לכך שתכנן להימלט יחד עם סרגיי באופנוע (בעניין זה הפנה לבדיקת כל מצלמות האבטחה באזור בהן לא נצפה אופנוע באזור הפיצוץ בזמנים הרלוונטיים).

עוד בעניין זה נטען כי פרטים אותם לכאורה מסר המשיב למדובבים היו ידועים לו מכתבות שהתפרסמו בתקשורת זמן קצר לאחר האירוע - ביחס לכתובת, פיצוץ רימון ואדם שנמצא מת במקום. עוד נטען, כי עד ראיה שהגיע לזירת האירוע צילם את גופת המנוח והסרטון הגיע למשיב באמצעות הרשתות החברתיות, ונצפה בסרטון שידו של סרגיי המנוח נקטעה.

אשר לאיכון המשיב באזור הפיצוץ, נטען כי מדובר באזור רחב מאוד הכולל גם את ביתו של המשיב (בעניין זה הפנה הסנגור למפה המצורפת לתיק החקירה). אשר לממצאי מחקרי התקשורת ביחס לטלפון הנייד של המשיב, נטען כי זמן קצר לאחר הפיצוץ המשיב התקשר לחברת מוניות. במסגרת החקירה שהתנהלה אותו נהגי המוניות שעבדו בזמנים הרלוונטיים, אולם לא עלו ממצאים רלוונטיים ואף אחד לא דיווח כי אסף נוסע שהיה במצוקה או בלחץ.

אשר לשיחות עם החוקר הפרטי, נטען כי מדובר על שיחות מחודש מאי 2021, קרי חצי שעה לפני האירוע ומכל מקום החוקר הפרטי לא מסר את כתובת מגוריו של המתלון.

אשר למכתב האיום שנשלח למתלון, נטען כי נשלח על ידי העצור אריק איטל, שהוא אחיו של אדם איטל והחקירה המשטרתית שנפתחה בעניין לא הבשילה לכדי כתב אישום כל שאין לייחס זאת למשיב.

אשר לעבירה של נשיאה והובלה של נשק המיוחסת למשיב נטען כי לא הוכח קשר כלשהו בין המשיב לנשק או לקשירת קשר. בעניין זה נטען כי נהג המונית שהסיע את סרגיי לא ידע לציין אם היה עמו עוד נוסע במונית או לאן נסע וסרטוני המצלמה שנמצאת במונית נמחקו, ומכל מקום יש פער זמנים של כ-40 דקות לערך בין המפגש של המשיב וסרגיי ובין מועד הפיצוץ כך שלא ניתן לייחס למשיב הובלה ונשיאה של נשק. לגישת הסנגור, משלא ניתן לקשור את המשיב לנשיאה והובלה של הנשק לא ניתן לייחס לו עבירה של היזק בחומר נפץ.

עוד נטען כי אין מחלוקת שאין הכרות מוקדמת או סכסוך בין המשיב לבין המתלון. עוד הפנה הסנגור למסמך מטעם שב"ס ביחס לפילוח הבקשות של האסיר אדם איטל (מסומן קא') ולפיו מרבית הבקשות אושרו.

5. בית המשפט נטל את תיק החקירה לידיו ולהלן בתמצית חומר החקירה:

א. **הודאת המשיב בפני מדובבים** - המדובבים המשטריים הגיעו למפגש שתואם מראש טלפונית עם המשיב כשהאחרון סבור שמדובר באנשים שאדם איטל שלח.

במפגש הראשון מיום 30.11.2021

המשיב נשמע מאשר כי היה יחד עם סרגיי במקום הפיצוץ, אולם לא זוכר את הכתובת המדויקת. בהמשך, בודק בטלפון שלו ונוקב בשם הרחוב בו מתגורר המתלון (חיים שטיינברג 22). המשיב מסביר למדובב כי מדובר בבית עם מצלמות, וכי הייתה שם "פדיחה" ומישהו מת.

"שוטר: למי צריך להעביר את המסר?"

משיב: למפקד בית סוהר.. שכחתי את השם שלו אחי אני ידוע איפה הוא מתכוון למי הוא מתכוון...

שוטר: מפקד כל הבית סוהר?

משיב: כן. זה אני מאמין עליו..

שוטר: ומה הרחוב?

משיב: זה מה אני רוצה להראות לך אחי את הבית שלו הבנת?.. אני אלך אראה את הכתובת אני אגיד לך...

שוטר: מה הסיפור שם? אדם סומך עלייך אש

משיב: זה אח שלי הגדול אתה יודע

שוטר: אתה יודע איפה הוא גר? יצא לך לראות?

משיב: כן אני כן אם הוא התכוון לזה אז זה זה אחי...

שוטר: ומה מה היה שם כאילו אמר לנו החבר שהיה שם פדיחה פעם שעברה כאילו מה?

המשיב: לא, היה פדיחה.. הוא זהו..

השוטר: 22? אוקיי ומי זה.. מפקד כלא שלו?

המשיב: אני מאמין..

השוטר: ומה הוא עשה לו את המוות?

המשיב: זה ככה כמו שהוא הסביר לכם.. אני לא יודע אם זה מה שקרה פדיחה אם הוא מתכוון לפדיחה הזו..

שוטר: זה בדוק מישהו משב"ס?

משיב: כן כן..."

בשיחת טלפון בין המשיב למדובב, מאוחר יותר למפגש הראשון

המדובב אומר למשיב כי קיבל טלפון מ"החוליה" ו"הוא" (הכוונה לאדם איטל) בלחץ לאן נעלם הטלפון של "הבחור שהשם ירחם" והמשיב ענה כי הטלפון נעלם לא מהפיצוץ וכי הוא העלים אותו ואין מה לדאוג (ראה בעניין זה דוח פעולה של המדובב מיום 30.11.2021).

במפגש השני בין המשיב למדובבים מיום 02.12.2021

המשיב נשמע מוביל את המדובבים לכתובת מגוריו של המתלונן ומצביע להם על הבית, מתאר כיצד היה יחד עם סרגיי בזמן פיצוץ הרימון, היכן סרגיי עמד ומדוע לא זרק את הרימון בסוף לעבר הבית.

"אתה רואה מכאן הוא עמד בא לזרוק הוא ראה ילדים.. ואני מחכה פה אחי עובר ימ"ר וזה.. אני כאילו ראיתי את זה שהוא ראה ילדים היה שתיים עשרה אחד בלילה... הוא בא לזרוק ואז בתוך הבית ראה ילדים..."

השוטר: מה המרחק מהבית שלו מהבית היה לא הבנתי? שהוא בא לזרוק יעני

המשיב: ככה מפה עד לכניסה.. והוא ראה ילדים קטנים אחי.. פעמיים היינו שמה הבנת פעם ראשונה
ראינו גם אותם ופעם שנייה זה..

השוטר: אז מי הביא לו את הרימון?

המשיב: חבר של החבר הבנת

עוד מאשר המשיב בפני המדובבים

כי המתין לסרגי בקרבת מקום עם אופנוע ומציע למדובבים לבוא עמם בהמשך, מתאר כי לפני הפיצוץ סרגי
ראה ילדים וחביק את הרימון ביד שלו וכי היו רק שניהם לבד.

בהמשך מתאר כי היה בקרבת מקום, חיכה לסרגי וראה שהוא מת. יצא מהעיר וזרק את הטלפון של סרגי.

עוד מסר המשיב למדובבים כי לא היה מדובר ברימון מאולתר, כי סרגי החזיק את הרימון ביד וניסה להחזיר את
הנצרה. המשיב מתאר כי לא הייתה לסרגי יד, וכאשר נשאל על ידי המדובב האם ראה את התמונה הזו משיב:
"אני ראיתי בעיניים אחי. ראיתי את הגופה".

כאשר המדובב מציע למשיב ש"ילכו על מישהו אחר" המשיב מתעקש "הוא ספציפי".

המשיב אישר בפני המדובבים כי סרגי עטה כפפות "הכול בטח אתה יודע כפפות מיוחדות".

"המשיב: פתאום אני שמעתי בום אחי.."

שוטר : הבנת את התמונה?

המשיב: הבנתי את התמונה. אני לא רוצה להבין שזה זה אני מחכה עומד על זה... מחכה שיבוא... אני הייתי עם
מוכן אחי לברוח כן.. הייתי עם אופנוע אחי.. אופנוע רגיל פשוט..." (ראה דוח פעולה מיום 02.12.2021 ותמלול
המפגש).

ב. **שיחות טלפון שנקלטו בהאזנות סתר** - בין המועדים 25.5.2021-26.5.2021 בין המשיב וחוקר
פרטי בשם עמנואל ביחס לניסיונות איתור כתובת מגורי המתלונן.

שיחה בין המשיב, אדם איטל וחוקר פרטי -

המשיב ביקש מהחוקר הפרטי שימצא לו את כתובת המגורים של המתלונן. לאחר שהחוקר הפרטי שואל את
המשיב מדוע זקוק לכתובת מגוריו של המתלונן, מתקיימת שיחה משולשת בין המשיב - אדם איטל מהכלא -

והחוקר הפרטי.

המשיב לאדם איטל: דיבר האמת שהוא אמר שלא יודע אם זה יקרה היום, אבל הוא שאל אותי מי כאילו מי אתה איך קוראים לך, עם מי הוא דיבר.. הוא אמר לי מה זה איזה מכתב אתם צריכים להביא לו..

המשיב מעלה לשיחה את החוקר הפרטי-

אדם איטל לחוקר הפרטי: הבנתי ששאלת אותו כמה שאלות הוא לא יודע לענות לך הוא בסך הכול מחכה לך עם הכסף, אתה רוצה לשאול אותי אני אענה?

החוקר הפרטי לאדם איטל: כן.. בגלל שמדובר במנהל בית הכלא אתה צריך לשלוח לו מכתב?

אדם איטל: כן, סליחה שאני קוטע אותך אתה לא קורא עיתונים? במקרה הכתב הגדולה שהייתה על כל ההתנהלות של שב"ס ובפרט כלא אשל ותנאי מחיה פה..

החוקר הפרטי: המטרה שלך לאתר אותו כדי להגיש לו מכתב נכון?

אדם איטל: כן. יש לי כבר מכתב מוכן התרעה לפני תביעה עכשיו מה העניין בתור ניסיון שמגישים סתם דוגמה במיל או לקצין אסירים שבכלא זה נופל בין הכיסאות הם מדפדפים את זה ככה מתחת לשטיח...

בהמשך, החוקר הפרטי מציע לאדם איטל כי הוא יעביר את המכתב לכתובת מגוריו של המתלונן במקום לתת להם את פרטי הכתובת ("גם בשבילך זה טוב וגם בשבילי") ולבסוף מסכמים כי עורך הדין של אדם איטל יצור קשר עם החוקר הפרטי (ראה שיחה 3198 מיום 25.05.2021).

שיחה בין המשיב לחוקר הפרטי זמן קצר לאחר מכן -

במהלכה מנסה המשיב לשכנע את החוקר הפרטי למסור לו את כתובת המגורים של המתלונן "רוצים להביא את זה אליו, שיחתום על זה שהוא קיבל את המכתב אתה מבין?". החוקר הפרטי מסביר למשיב כי בגלל שמדובר במישהו שהוא בכיר נדרש משנה זהירות כי אין לדעת לאן זה יגיע. החוקר הפרטי חוזר ומבקש מהמשיב לדבר עם עורך הדין שמטפל בתביעה או לקבל שמו.

ג. חוות דעת מומחה נשק - ממנה עולה כי מניתוח הממצאים עולה כי ההרוג היה במנח של השלכת רימון היד בעת התפוצצותו וכי בכוחו של רימון יד מס' 26 נפיץ/רסס להמית אדם בעת התפוצצותו.

עוד עולה כי סרגיי עטה על גבי יד שמאל שלו כפפת גומי בצבע שחור ובאצבע המורה שלו מושלחת טבעת הנצרה לרימון יד.

ד. ממצאי מחקרי תקשורת - ביחס לטלפון הנייד של המשיב מעלים כי עובר לפיצוץ המשיב התקשר למוניות והזמין מונית מביתו של סרגיי לביתו שלו (ברחוב שרה אהרונסון) ומיד לאחר מכן הזמין מונית מביתו שלו.

עוד עולה כי זמן קצר לאחר הפיצוץ ערך המשיב שיחת טלפון לחברת מוניות.

גרסת המשיב -

הודעה ראשונה מיום 02.12.2021 - אישר כי מכיר את סרגיי "חבר טוב שלי" וזיהה אותו בתמונה. עם זאת, אמר שלא נפגש עמו ביום האירוע.

עוד אישר, כי מכיר את אדם איטל "זה אח שלי הגדול" וכי מדבר אתו בטלפון. בהמשך, במרבית השאלות, בחר לשמור על זכות השתיקה.

הודעה שנייה מיום 05.12.2021 - אישר כי פגש את סרגיי בליל הפיצוץ בשעה 21:00 או 22:00 כשסרגיי בא אליו הביתה. "הוא ישב איתי קצת למטה בחנייה.. ישבנו אולי איזה 20 דקות חצי שעה". עוד מסר כי סרגיי הגיע במונית שהוא הזמין לו, מחברת מוניות "הכוכב" או "מתי". מסר כי אמר לסרגיי לרדת לפני הבית שלו כי היה עם חברים. כשהגיע עשו טיול יחד ליד ביתו של המשיב, ולאחר מכן כל אחד הלך לביתו. הכחיש כי היה יחד עם סרגיי כשהרימום התפוצץ ומסר כי היה בביתו.

כאשר התבקש על ידי החוקרים להסביר את שיחות הטלפון שלו למוניות אחרי הפיצוץ מסר, כי עלה על מוניות "כוכב" או "מתי" ונסע לחברים "ליד הבניינים החדשים שבין סורוקה לקניון הנגב", סירב למסור את שמותיהם של החברים. עוד הוסיף, כי עלה על המונית בשכונת נחל עשן. לא שמע את הפיצוץ. אישר, כי ביום הפיצוץ שוחח בטלפון עם אדם איטל. בהמשך לכך מסר:

ש.- כשאתה אומר שאתה וסרגיי טיילתם איך טיילתם בדיוק ברגל או בצורה רכובה?

ת.- לא זוכר את זה, אולי נסענו באוטו לחבר ומשם הלכנו ברגל.. במונית.. לא זוכר איזה מונית.. "מתי" או "כוכב" או "צמרת"... נסענו לחבר מהשכונה שלי..

ש.- ואחרי החבר לאן המשכתם?

ת.- לא זוכר. המשכנו קצת לטייל ואח"כ כל אחד הלך לדרכו.. אולי אני עליתי באוטו של חבר מהשכונה... לא אומר שמות...".

עוד מסר כי לא יודע איפה הטלפון הנייד של סרגיי. בהמשך בחר לשמור על זכות השתיקה לאורך החקירה.

הודעה שלישית מיום 08.12.2021 -

לא זוכר איזו כתובת הוא וסרגיי נתנו לנהג המונית שלקח אותם לחברים. מסר כי לא ראה את הטלפון של סרגיי "סרגיי היה אצלי אבל אני לא ראיתי אותו (את הטלפון) אצלי". לא זכר כי דיבר עם חוקר פרטי או מי זה היה.

בהמשך מסר כי כן זוכר שהיה צריך להעביר לחוקר פרטי כסף, לא זכר את שמו, לא העביר לו כסף ולא נפגש עמו. עוד מסר כי הוא וסרגיי הלכו לחברים ברגל, כי לא לקחו מהם שום דבר וכי לאחר מכן יצא מהחברים ונפרד מסרגיי. הוא הלך לביתו שם לקח כסף ויצא שוב והזמין מונית.

הודעה רביעית מיום 12.12.2021 -

הכחיש כי ראה את סרגיי מת אחרי הפיצוץ וכי הגיע לזירת האירוע. מסר כי לא שמע את הפיצוץ. כן שמע סירנות של משטרה בזמן האירוע, כשהיה עם חברים בפארק בשכונת נחל עשן, משם הזמין את המונית. הכחיש כי היה באזור ביתו של המתלונן. לא יודע איפה נפגע סרגיי, ראה בתמונות מהזירה שאין לו כף יד, שלחו לו בקבוצת וואטסאפ סרטונים של גופתו של סרגיי. מסר כי הרעיון שסרגיי יבוא לביתו בליל הפיצוץ היה של סרגיי, כי סרגיי בא במונית שהוא הזמין לו וסרגיי שילם. לא זוכר מי שילם על המונית שאספה אותו ואת סרגיי אחרי שסרגיי הגיע אליו.

הודעה חמישית מיום 14.12.2021 -

בחר לשמור על זכות השתיקה.

הודעה שישיית מיום 19.12.2021 ומיום 23.12.2021 -

ביחס להפקדות של המשיב בבנק הדואר וביחס להלוואות שנתן.

הודעה שביעית מיום 23.12.2021 שעה 17:20 -

מסר כי לא היה עם המשיב בזמן הפיצוץ, לא זוכר שהגיע לבית של המתלונן אחרי הפיצוץ, מסר כי לא יודע למה סרגיי התפוצץ עם הרימון או מה הפריע לו וגרם לו להתפוצץ עם הרימון.

כאשר נשאל אם נפגש עם "יהודה" תחילה מסר שלא ואז מסר כי נזכר שפגש בו בשכונה בה מתגורר וכי חשב ש"יהודה" הוא עבריין.

כאשר החוקרים מטיחים בו את ההקלטות של השיחות עם המדובבים, בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה ומסר: "כלום מזה לא נכון.. כל מה שאמרתי שם זה חרטה ולא מגיב לחקירה שומר על זכות השתיקה... אני

הייתי בעבודה הוא לחץ אותי לבוא אליו, חששתי, חשבתי שזה עבריינים וכל מה שאמרתי מוקלט זה שקר ואתם יכולים לבדוק את זה ומעכשיו אני שומר על זכות השתיקה..."

ש. הניסיון פגיעה במנחם ביבס מפקד כלא אשל היה רעיון שלך?

ת. אני לא יודע על מה אתה מדבר... אני לא קשור לדברים האלה לא עשיתי דברים כאלה..."

כאשר מטיחים בו את האזנות הסתר של השיחות שלו עם החוקר הפרטי מוסר כי אין לו מה להגיד ובוחר לשמור על זכות השתיקה.

הודעה שמינית מיום 26.12.2021 -

ש. אתה שלחת את סרגיי לזרוק רימון על הבית של מנחם ביבס?

ת. לא.

ש. מי שלח את סרגיי לזרוק רימון על הבית של מנחם ביבס?

ת. לא יודע... אף אחד לא ביקש ממני ואני לא שלחתי את סרגיי לזרוק רימון.. אני לא אחראי לזה.. אני לא זרקתי... אף פעם לא ביקשתי מסרגיי דבר כזה... אני לא הלכתי עם סרגיי עד לבית של מנחם ביבס, הייתי בשכונה שלי.. עליתי על מונית לנסוע לחברים.. אני לא קשור לזריקת רימון והלכתי לחברים אני לא מוכן לתת את הפרטים שלהם..."

כאשר משמיעים לו האזנות סתר של שיחות שלו עם אדם איטל, המשיב מזהה את עצמו כדובר בשיחות, אולם מכחיש, כי מדברים על פגיעה ברכבי שב"ס, ולא זכר מה מהות השיחה. הכחיש מעורבות בריסוס כתובות גרפיטי על רכבי שב"ס. בהמשך שומר על זכות השתיקה.

בהמשך מוסר כי כל מה שאמר למדובבים המשטרהיים היה שקר, כי יש מצלמות שניתן לראות אם היה באזור כפי שאמר שהיה באופנוע ומה שאמר זה שקר. כאשר נשאל למה רצה את הכתובת של המתלונן השיב, שאין לו מה להגיד על כך.

6. דין והכרעה

ההחלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים, נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם.

ההלכה היא, כי בשלב זה, בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים.

עוד נקבע, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה. עוד בהקשר זה נקבע, כי אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד.

אשר לראיות נסיבתיות - ההלכה הפסוקה מורה, כי ניתן להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים, על יסוד קיומן של ראיות נסיבתיות בלבד, ובלבד שבית המשפט בחן האם ראיות אלה הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי.

7. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, מסקנתי היא, כי המבקשת הניחה ראיות לכאורה כנדרש לשלב הזה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

לענייננו- אין מחלוקת, גם לגישת הסנגור, כי עיקר התשתית הראייתית העומדת לחובת המשיב נשענת על **אמירותיו של המשיב בפני המדובבים**. המדובר בעדות של שותף למעשה, אשר מכיר את סרגיי הכרות מוקדמת. המשיב ממקם את עצמו יחד עם סרגיי בזירת האירוע זמן קצר מאוד לפני הפיצוץ, כאשר לדבריו התכנון היה לפגוע במתלונן. עוד עולה מאמירותיו של המשיב בפני המדובבים, כי התכנון לא יצא לפועל וקרתה "פדיחה" אחרי שסרגיי הבחין כי יש ילדים בבית, לא השליך את הרימון והמשיך להחזיק אותו בידו. המשיב ידע למסור למדובבים תיאור של הבית, הולך אותם למקום ומצביע להם על ביתו של המתלונן.

המשיב מתאר בפני המדובבים את אופן התרחשות האירועים עובר לפיצוץ - הגיע יחד עם סרגיי, היכן סרגיי עמד, סרגיי רצה לזרוק לבד את הרימון, הוא המתין לסרגיי בסמוך בכדי להימלט, סרגיי עטה כפפות לידיו וכי לא מדובר ברימון מאולתר.

עוד מתאר המשיב בפני המדובבים כי אחרי האירוע ראה את גופתו של סרגיי, נמלט מהמקום ויצא מהעיר. מוסר כי העלים את האופנוע בו נסע ואת הטלפון הנייד של סרגיי שנשאר בביתו. עוד עולה מדברי המשיב בפני המדובבים המניע למעשה - ביחס לעצור בשם אדם איטל, שהוא חברו של המשיב שלדבריו המתלונן "עשה לו את המוות" ומנע ממנו ביקורי התייחדות. למעשה המשיב באמירותיו קושר עצמו הן לניסיון החבלה בכוונה מחמירה במתלונן והן לחומר הנפץ (הרימון).

עולה מן המקובץ לעיל, כי בנוסף לאמירותיו הישירות והמפלילות של המשיב מול המדובבים (כפי שפורטו לעיל-סעיף 5א. לתמצית חומר הראיות), קיימות ראיות נסיבתיות, התומכות ומחזקות את מרבית מאמירותיו של המשיב בפני המדובבים. ובהן - **האזנות הסתר** חודשים ספורים לפני האירוע בהן נשמעים המשיב ואדם איטל כשהם מנסים לקבל לידם את כתובת מגוריו של המתלונן באמצעות חוקר פרטי.

בנוסף, המשיב בהודעתו תחילה מכחיש כי פגש בסרגיי בליל האירוע, אולם בהמשך **מאשר כי היה עם סרגיי זמן קצר לפני הפיצוץ -כ-40 דקות**. יחד עם זאת, מכחיש את נוכחותו בזירה ואת מעורבותו באירוע. המשיב מסר כי הלך יחד עם סרגיי לחברים ומשם נפרדו דרכיהם אולם הוא מסרב למסור את שמות החברים, וכן מאשר את הקשר הקרוב שלו לאדם איטל.

אשר להשגות הסגור הן ביחס לגרסת המשיב אמירותיו בפני המדובבים הן שקר וכי פעל מתוך פחד כי חשב שמדובר בעבריינים והן ביחס למפגש התמים לשיטתו של המשיב עם סרגיי זמן קצר לפני האירוע, מקומן להתברר במסגרת התיק העיקרי, שכן שאלת המשקל שיש לייחס להסבר חלופי זה עתידה להתברר במסגרת ההליך העיקרי, כאשר שלב הבחינה של התשתית הראייתית הלכאורית אינו המקום לדון בשאלת מהימנותן של גרסאות שסופקו (ראה בעניין זה בש"פ 8554/19 ובש"פ 8311/13).

אולם, אין להתעלם מכך שהמשיב, בגרסתו הראשונה, הכחיש כי פגש את סרגיי בליל האירוע ורק בשלב מאוחר יותר אישר כי פגש את סרגיי לזמן קצר. כאשר נשאל המשיב אודות הטלפון של סרגיי ואודות השיחות עם החוקר הפרטי וניסיון איתור כתובת מגוריו של המתלונן, בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה. משכך סבורני כי המשקל שיש ליתן להסבר חלופי זה בשלב זה הוא מוגבל.

מן המקובץ לעיל, ולאחר שעיינתי בחומרי החקירה שוכנעתי כי על אף שהראיות שהעמידה המבקשת לחובת המשיב הן נסיבתיות, יש במכלול הראיות הלכאוריות כמפורט לעיל ובאופן השתלבותן זו בזו כדי לקשור לכאורה את המשיב למעשים המיוחסים לו בכתב האישום במידה הדרושה בשלב דיוני זה.

8. משנקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כנדרש נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, האם יש מקום בעניינו של המשיב לבחון חלופת מעצר שיש בה כדי להשיג את מטרות המעצר.

בשאלה זו כבר נפסק בעבר, כי החובה לשקול את האפשרות לחלופת מעצר קבועה בחוק ולפיכך על בית המשפט לפעול ככלל על פי חובה זו. יחד עם זאת, בחינה עקרונית זו אינה בהכרח מובילה בכל מקרה לבדיקה קונקרטית על ידי שירות המבחן. עוד נפסק, כי במקרים בהם נשללת על פניה האפשרות לחלופת מעצר - אין צורך להעביר עניינם לבחינה של שירות המבחן על מנת שייבחן האם קיימת בעניינם חלופת מעצר מתאימה (ראה בש"פ 7038/09).

9. מן הכלל אל הפרט, **המעשה** מושא כתב האישום הוא חמור ביותר בנסיבותיו. המשיב לכאורה לקח חלק בניסיון פגיעה במתלונן - מפקד כלא "אשל" תוך הצטיידות מראש ברימון יד סמוך לביתו של המתלונן. כל זאת לכאורה ב"שליחות" של אדם איטל, חברו של המשיב העצור בכלא ולכאורה בשל פועלו של המתלונן כלפיו. עוד עולה מחומר החקירה, כי עובר למעשה המשיב ואדם איטל ערכו ניסיונות לאתר את כתובת מגוריו של המתלונן, בין היתר כששכרו את שירותיו של חוקר פרטי לשם כך.

מה גם, כפי שעולה מחומר החקירה, לאחר שהתכנית של המשיב וסרגיי לא יצאה לפועל, כמתואר בעובדות כתב האישום, המשיב לא נס והמשיך לפעול לכאורה בכדי לממש את תכניתו - ראה בעניין זה אמרותיו מול המדובבים המשטרתיים והצעתו להם שיתלוו אליהם לביצוע "השלמת המשימה", וכל זה כשהוא סבור שמדובר בעבריינים שנשלחו על ידי אדם איטל.

בעניינו של המשיב עוצמת המסוכנות הינה גבוהה, שכן מעשיו של המשיב וניסיון הפגיעה במתלונן קדמו להם תכנון מראש, הצטיידות בנשק חם מסוג רימון יד תוך הסתייעות באחר.

לצד המסוכנות הנלמדת מהמעשים המתוארים בכתב האישום, קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, נוכח התנהלותו של המשיב במהלך האירוע ולאחריו. המשיב, לכאורה, נמלט מהזירה לאחר הפיצוץ ופעל להעלים את הטלפון הנייד של סרגיי.

בנוסף, המשיב ביצע את המיוחס לו כאשר הוא נתון בתנאים מגבילים לאור כתב אישום שהוגש נגדו בעבירה של סחר בסמים (ראה ת"פ 70938-12-20) וכאשר הוא לכאורה מפר את התנאים שהוטלו עליו. הדבר מלמד על העדר מורא מהוראות בית המשפט ותעוזה רבה ומקשה מאוד ליתן אמון במשיב.

כידוע, חומרת המעשה כשלעצמה אינה יכולה לשמש הצדקה להותרתו של נאשם במעצר עד תום ההליכים, אך רמת המסוכנות יכולה להילמד מאופי המעשים המיוחסים לנאשם ומחומרתם. במקרה דנן, המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנות רבה ותעוזה רבה של המשיב נוכח הניסיון לפגוע באיש שב"ס בביתו, תוך תכנון מוקדם והסתייעות באחר. בנוסף, מלמדים על נגישותו של המשיב לחומר נפץ (רימון יד) והעדר מורא לעשות בו שימוש נגד איש שב"ס.

אשר לעושה - המשיב יליד 1997, כתב אישום בעבירה של סחר בסמים תלוי ועומד נגדו.

10. משאלו הם פני הדברים, ולאחר שבחנתי את נסיבות המקרה שבפניי ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי **דין המשיב להיעצר עד תום ההליכים**, שכן לא שוכנעתי שניתן להשיג את מטרות המעצר על דרך של חלופה, יהא טיבה אשר יהא.

11. מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה הוחזר למבקשת.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א'
תשפ"ב, 10/02/2022 במעמד
הנוכחים.
נסר אבו טהה, שופט

הוקלדעלידישולפרץ